

Lesbrief 4 - Onderlinge verbondenheid

Jaar 3

Kim Nataraja

John Main benadrukte dat het "doel van onze Gemeenschap is de traditie van meditatie over te dragen. We geven de kennis dat Christus in ons hart woont door. We proberen dat althans." Hij onderstreepte het volgende steeds weer: "Jezus heeft zijn Geest gezonden om in ons te verblijven en ons allen tot heilige tempels te maken: God zelf woont binnenin ons ... Zo weten we dat we delen in de Gods natuur."

In diepe stilte worden we ons bewust van deze wezenlijke verbondenheid en ons samenvallen met het Goddelijke: "Onze wereld is niet afgescheiden van de spirituele wereld ... de twee naturen zijn ondeelbaar." (Plotinus) Dit klaarblijkelijke verband wordt ook benadrukt door Philo (20 vóór Christus – 40 ná Christus), een Joods filosoof/theoloog en tijdgenoot van Christus. "Wat betreft hun geestvermogens ('nous') zijn mannen en vrouwen verbonden met het Goddelijke vermogen ('Logos') .. en zijn ze een straal van die gezegende natuur." De term 'logos' werd in eerste instantie door de Griekse filosofen, beginnend bij Heraclitus (5de eeuw voor Christus) toegekend aan het concept van het Goddelijke. Het werd opgevat als de éénmakende sturende kracht. Later veranderde het gebruik van het woord 'logos' enigszins en werd de 'logos' de brug tussen de Schepper en de schepping. In het Evangelie van Johannes is het Christus die de 'logos', het Woord, deze brug, belichaamt. Plato was één van de eersten die het idee tot uitdrukking bracht dat wij iets wezenlijks gemeen hebben met het Goddelijke. Hij noemde het de 'nous', zuivere intuïtieve intelligentie die verschilt van rationele intelligentie. Door onze 'nous', onze intuïtieve intelligentie, zijn we in staat ons te verbinden met de 'logos'. De vroege Christenen beschouwden de 'nous' daarom als ons gebedsorgaan. In het onderricht van John Main, net zoals in dat van Clemens, is Christus de ware bemiddelaar. Volgens Clemens 'nemen we deel' aan de natuur van God in en door Christus: "Christus vergoddelijkt ons door Zijn hemelse onderricht ..... Het woord van God werd mens, zodat je van een mens zou kunnen leren hoe een man of een vrouw God kan worden." John Main, die vaak een Trinitarische Theoloog genoemd wordt, verwoordt dit als volgt: "Het is uitdrukkelijk waar dat we nooit zouden moeten bidden tot de Vader zonder ons te richten tot Hem (Christus) ... In het meditatieve gebed bereiden we ons voor op de totale ervaring van de persoonlijke aanwezigheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – het totale leven van de meest Heilige Drie-eenheid dat in ons beleefd wordt." Eerst ontmoeten we de levende Christus in ons diepe centrum en dan treden we binnen in de liefdesstroom, welke de

Heilige Geest is, tussen de Vader en de Zoon: "Als de mens zijn eigen geest ontdekt, dan wordt hij naar zijn scheppend centrum geleid vanwaar zijn essentie wordt geëmaneeerd en vernieuwd door de overlopende liefde van het leven van de Drie-eenheid."

Hoewel alles met elkaar verbonden is en er daarom geen onoverbrugbare kloof bestaat tussen ons en het Goddelijke, gaat deze werkelijkheid ons toch ook te boven, overstijgt ons. Alleen in de stilte worden we ons bewust van deze beide dimensies van Goddelijke Werkelijkheid: "Slechts door diepe en bevrijdende stilte kunnen we de polariteiten van deze mysterieuze paradox (immanentie en transcendentie) met elkaar verenigen." De ervaring vormt de grondslag van ons geloof.